

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93

e-mail: inform@dkrp.gov.ua

від _____ № _____

Рішення № _____ від _____ 2017 р. про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державною регуляторною службою України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянуто проект наказу Міністерства економічного розвитку і торгівлі України «Про затвердження Положення про комісію з розгляду апеляцій щодо спірних питань, які виникають під час встановлення категорій готелям та іншим об'єктам, що призначаються для надання послуг з тимчасового розміщення (проживання)» (далі – проект наказу), а також документи, що додаються до проекту наказу, надіслані Мінекономрозвитку листом від 17.10.2017 № 4501-01/36704-03.

За результатами проведеного аналізу проекту наказу та аналізу регуляторного впливу на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності»

встановлено:

проект наказу, як зазначено в аналізі регуляторного впливу (далі - АРВ), розроблено з метою визначення процедури та правил розгляду апеляційних заяв щодо оскарження рішень Комісії із встановлення категорій готелям та іншим об'єктам, що призначаються для надання послуг з тимчасового розміщення (проживання) про відмову у встановленні категорії, заявленої власником засобу розміщення.

Однак, проект регуляторного акта не може бути погоджений з огляду на нижчезазначене.

Наданий розробником аналіз регуляторного впливу до проекту наказу не відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151, (далі – Методика).

Відповідно до пункту 13 Методики результати проведення аналізу впливу регуляторного акта (далі - АРВ), викладаються письмово згідно з додатком 1 цієї Методики.

Державна регуляторна служба України

ВИХ №10105/0/20-17 від 16.11.2017

Так, у розділі I АРВ «Визначення проблеми» згідно з вимогами Методики розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, зокрема:

визначити причини її виникнення;

оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема *навести дані у цифровому чи кількісному вимірі*, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб;

визначити основні групи, на які вона справляє вплив.

Разом з цим, у розділі I АРВ проблему визначено на досить формальному рівні та не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрунтували наявність проблеми, визначали її масштаб та важливість.

Так, у розділі I АРВ розробником зазначено лише про необхідність визнання таким, що втратив чинність наказ Мінінфраструктури від 08.10.2013 № 779 «Про затвердження Положення про комісію з апеляцій, яка розглядає спірні питання, що виникають під час встановлення категорій готелям та іншим об'єктам, що призначаються для надання послуг з тимчасового розміщення (проживання)» у зв'язку з тим, що, на сьогодні, Мінекономрозвитку є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері туризму та курортів (крім здійснення державного нагляду (контролю) у сфері туризму та курортів).

Водночас, у розділі II АРВ зазначено, що основною ціллю прийняття проекту наказу є визначення процедури та правил розгляду апеляційних заяв щодо оскарження рішень Комісії із встановлення категорій готелям та іншим об'єктам, що призначаються для надання послуг з тимчасового розміщення (проживання) про відмову у встановленні категорії, заявленої власником засобу розміщення.

З огляду на вказане, задекларовані розробником цілі державного регулювання, по-перше, не відповідають проблемі, визначеній у попередньому розділі АРВ, а, по-друге, викладені не чітко і лаконічно та не є вимірюваними.

Також звертаємо увагу розробника на наступне.

У пункті 5 розділу IV проекту Положення про комісію з розгляду апеляцій щодо спірних питань, які виникають під час встановлення категорій готелям та іншим об'єктам, що призначаються для надання послуг з тимчасового розміщення (проживання) розробником пропонується встановити, що у разі якщо Комісією визнано оскаржуване рішення Комісії із встановлення категорій неправомірним, приймається рішення про задоволення апеляційної заяви та призначається повторний розгляд документів про результати оцінювання засобу розміщення у строк, що не буде перевищувати *30 календарних днів*.

В даному випадку розробнику необхідно обґрунтувати встановлений термін та необхідність проведення Комісією повторного розгляду документів про результати оцінювання засобу розміщення враховуючи те, що на розгляд апеляційної заяви та прийняття відповідного рішення відводиться лише 14 робочих днів.

Отже, зазначене не відповідає вимогам статті 4 Закону, зокрема, *принципу доцільності*, з урахуванням того, що розробником не доведена наявність проблеми, що потребує державного втручання, та не обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою її вирішення, а також *принципу адекватності*, оскільки належним чином не обґрунтовано наскільки обраний спосіб державного регулювання відповідає вирішенню існуючої проблеми та дозволить досягти поставлених цілей.

У розділі III АРВ «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» розробнику необхідно стисло описати їх та оцінити вигоди і витрати держави та суб'єктів господарювання від застосування кожної з них.

Натомість, при визначенні альтернативних способів досягнення цілей, розробник обмежився лише формальним текстовим описом вигод і витрат держави та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них.

При цьому, під час проведення оцінки впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання великого та середнього підприємництва окремо кількісно розробником не визначено витрати, які можуть виникнути внаслідок запровадження кожного з альтернативних способів, у грошовому еквіваленті відповідно до Додатку 2 до Методики.

Крім того, у даному розділі відсутня будь-яка інформація щодо кількості суб'єктів господарювання, що підпадають під дію запропонованого регулювання.

Вказані обставини унеможливають надання об'єктивної оцінки тому, наскільки обраний розробником спосіб державного регулювання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

У зв'язку з неналежним опрацюванням зазначених розділів АРВ у розділі IV «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу, не проаналізовано причини відмови від застосування того чи іншого способу та аргументи на користь обраного, що є порушенням *принципу ефективності* – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат.

Щодо заповнення розділу VI АРВ зауважуємо, що у зв'язку з відсутністю інформації про питому вагу суб'єктів малого підприємництва у загальній кількості суб'єктів господарювання, на яких проблема матиме вплив, дані, наведені у М-Тесті показники не дозволяють виміряти вплив регулювання на суб'єктів малого та мікро підприємства, оцінити вигоди або витрати, які вони понесуть внаслідок провадження регулювання, та, як наслідок унеможливають визначення необхідності вирівнювання питомої вартості навантаження між суб'єктами великого, середнього та малого підприємства шляхом запровадження компенсаторних механізмів для суб'єктів малого підприємства.

Також, розробником практично не обраховано витрати органів виконавчої влади на виконання вимог регуляторного акта, а наведені у таблиці «Бюджетні витрати на адміністрування регулювання суб'єктів малого підприємництва» взагалі неможливо проаналізувати враховуючи те, що лише розгляд апеляційної заяви Комісією здійснюється протягом 14 робочих днів.

Окрім вищевикладеного наголошуємо, що прийняття проекту наказу здійснюється не у відповідності з принципом передбачуваності державної регуляторної політики.

Зазначений принцип, зокрема, передбачає послідовність регуляторної діяльності, відповідність її цілям державної політики, а також планам з підготовки проектів регуляторних актів, що дозволяє суб'єктам господарювання здійснювати планування їхньої діяльності.

Згідно зі статтею 7 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» регуляторний орган затверджує план діяльності з підготовки ним проектів регуляторних актів на наступний рік не пізніше 15 грудня поточного року.

Затверджені плани діяльності з підготовки проектів регуляторних актів, а також зміни до них оприлюднюються у спосіб, передбачений вищезазначеним Законом України.

Якщо регуляторний орган готує проект регуляторного акта, який не внесений до затвердженого цим регуляторним органом плану діяльності з підготовки проектів регуляторних актів, цей орган повинен внести відповідні зміни до плану не пізніше десяти робочих днів з дня початку підготовки цього проекту або з дня внесення проекту на розгляд до цього регуляторного органу, але не пізніше дня оприлюднення цього проекту.

Проте, представлений проект наказу не включений до Плану діяльності Держгеонадр з підготовки проектів регуляторних актів у 2017 році.

Отже, проект наказу розроблено без дотримання ключових принципів державної регуляторної політики, визначених статтею 4 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», а саме:

доцільності, тобто обґрунтованої необхідності державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми;

ефективності - забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави;

збалансованості - забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави;

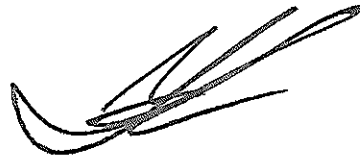
передбачуваності - послідовності регуляторної діяльності, відповідності її цілям державної політики, а також планам з підготовки проектів регуляторних актів, що дозволяє суб'єктам господарювання здійснювати планування їхньої діяльності.

Ураховуючи викладене, керуючись частиною п'ятою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державною регуляторною службою України

вирішено:

відмовити в погодженні проекту наказу Міністерства економічного розвитку і торгівлі України «Про затвердження Положення про комісію з розгляду апеляцій щодо спірних питань, які виникають під час встановлення категорій готелям та іншим об'єктам, що призначаються для надання послуг з тимчасового розміщення (проживання)».

**Голова Державної регуляторної
служби України**

Ксенія Ляпіна